

ZAKLJUČNA RIJEČ PREDSEDATELJA

Kada sada pođemo kućama, ponesimo drugima ove misli koje su se u nama rodile o molitvi slušajući ova predavanja i diskutirajući u radnim grupama. Mislim da su ovdje učinjeni neki stanoviti obrisi koji suvremenu tematiku molitve bolje prikazuju u svjetlu crkvene nauke. Jasno je da su ostali i neriješeni problemi. No, imajmo na pameti da je teško dati gotove recepte. Mi smo u praksi, htjeli bismo uvijek imati već gotove, spremljene recepte po kojima bismo radili. Mislim da bismo se takvog shvaćanja trebali postepeno oslobađati. Treba postići stanovitu slobodu odlučivati se sam u nekim situacijama u praksi. Život nije mehanička stvar.

Treba shvatiti upravo danas da je čovjek nešto živo: on živi, razvija se i raste. Bog nije neka metafizička mašina koju bismo mi mogli rastaviti na djeliće: i na žice i na kotačiće. Naša su shvaćanja o Bogu skućena jer smo i mi sami skućeni. Bog je izvor života pa stoga treba poštivati sve što je živo i što prema tome ima potrebu da raste i da nastoji nešto ostvariti.

U to ime zaključujem ovaj naš Tjedan i zahvaljujem svima na suradnji. Zahvaljujem poglavarstvu Dječaćkog sjemeništa za gostoprimstvo koje su nam dali u prostorijama Nadbiskupskog dječaćkog sjemeništa.